



para una reflexion inicial. En: Anuario de la Facultad de Derecho de la Universidad Nacional de Ucayali, n.1, p.89-94.

11. Молчанов Б.А. Природное законодательство России (18-начало 19 веков) Архангельск, 2000. 237с.

12. Попов И. В. Ответственность за преступное загрязнение вод. Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук. Омск, 2003.

13. Романов А. А. Преступное загрязнение вод в России: уголовно-правовое и криминологическое исследование. Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук. Челябинск, 2010.

14. Филаненко А. Ю. Уголовно-правовая ответственность за загрязнение вод. Диссертация на соискание ученой степени кандидата юридических наук. Челябинск, 2002.

**INFORMAȚIA DESPRE AUTOR**  
 Marcel BOȘCANEANU  
 Doctorand, Academia  
 „Ștefan cel Mare” a MAI  
 e-mail: marcel842002@mail.ru  
 tel: 069593182

**INFORMATION ABOUT  
 AUTHOR**  
 Marcel BOȘCANEANU  
 PhD student, Academy  
 „Ștefan cel Mare” of MIA  
 e-mail: marcel842002@mail.ru  
 phone: 069593182

**Recenzenți:**  
 Valentin CHIRIȚA  
 Doctor în drept, conf.univ.,  
 Academia „Ștefan cel Mare” a  
 MAI  
 Alexandru PARENİUC  
 Doctor în drept, conf.univ.,  
 Academia  
 „Ștefan cel Mare” a MAI

**Reviewers:**  
 Valentin CHIRIȚA  
 PhD in law, associate professor,  
 Academy „Ștefan cel Mare” of MIA  
 Alexandru PARENİUC  
 PhD in law, associate professor,  
 Academy „Ștefan cel Mare” of MIA

CZU 343.621

## ELEMENTE DE DREPT PENAL COMPARAT PRIVIND INFRAȚIUNEA DE PROVOCARE ILEGALĂ A AVORTULUI

**Radion COJOCARU,**  
 doctor în drept, conferențiar universitar  
**Alexandru CICALA,**  
 doctorand, Academia de Poliție „Ștefan cel Mare”

### REZUMAT

În acest articol este abordată infracțiunea de provocare ilegală a avortului prin prisma studiului comparativ, a cărei esență constă în determinarea unor elemente identice sau divergente ale fenomenului prin compararea și analizarea critică a Codurilor penale ale diferitelor țări, prioritate acordându-se legislațiilor penale din spațiul CSI și UE. În baza metodei comparative autorul formulează concluzii și constatări pertinente privind politica penală incriminatoare și regimul sancționator aplicabil pentru comiterea avortului ilegal în diferite legislații penale, fapt ce constituie o sursă serioasă de inspirație pentru legiuitorul nostru în demersul dedicat perfecționării normelor penale.

**Cuvinte-cheie:** avort, avort criminal, întreruperea ilegală a sarcinii, făt, viață intrauterină, viață extrauterină, femeie însărcinată.

### COMPARATIVE ASPECTS ON THE OFFENSE OF ILLEGAL ABORTION

**Radion COJOCARU,**  
 (Phd, associate professor)  
**Alexandru CICALA,**  
 (PhD student, Police Academy „Ștefan cel Mare”)

### SUMMARY

This article is addressed to the offense of illegal abortion challenge through comparative study, the essence of which is to determine similar elements or divergent phenomena by comparing and critically analyzing the Criminal Codes of different countries, giving priority to criminal legislation in the Community of Independent States and the European Union. Based on the comparative method, the author formulates pertinent conclusions and observations on incriminating criminal policy and the sanctioning regime applicable to committing illegal abortion in criminal laws of different states, which is a serious source of inspiration for our legislator in the process of improving criminal standards.

**Keywords:** abortion, criminal abortion, unlawful interruption of pregnancy, fetus, intrauterine life, extrauterine life, pregnant woman.

**Introducere.** Esența comparatismului constă în contrapunerea diferitor instituții, entități și norme juridice ce aparțin diferitor state cu scopul de a stabili asemănările și deosebirile dintre acestea, iar utilizarea pe scară largă a elementelor de drept penal comparat permite dezvoltarea politicilor penale naționale.

După cum se afirmă, pe drept cuvânt, în doctrina penală de re-

ferință, dreptul comparat are următoarele funcții: de cunoaștere a dreptului național; normativă; științifică; de unificare a legislațiilor; constatarea unor reguli comune dintr-o realitate juridică foarte diversă.

Mai cu seamă în procesul de legiferare metoda comparatistă are o importanță covârșitoare, fiind un factor decisiv pentru dezvoltarea dreptului penal național. Pe de o



parte, cunoașterea elementelor de drept penal comparat permite îmbogățirea dreptului național prin perfecționarea normelor penale în sensul preluării unor instituții juridice sau modelării cadrului incriminator. Pe de altă parte, această metodă de cunoaștere nu permite preluarea mecanică a unor reglementări care nu sunt conforme nevoilor naționale, specificului și particularităților țării respective.

**Metodele și materialele aplicate.** În procesul elaborării acestui articol ca metodă de bază de cercetare științifică a avortului ilegal a fost utilizată metoda comparativă de studiere a dreptului penal. În calitate de metode adiacente au fost utilizate metoda logică și metoda clasificării. La aplicarea metodei comparativiste de studiere a infracțiunii de provocare ilegală a avortului se va lua în calcul, fără doar și poate, conjunctura istorică în care s-a dezvoltat R. Moldova ca stat independent și suveran. Astfel, evoluția incriminării infracțiunii de provocare ilegală a avortului în legislația penală națională a fost influențată în mod direct de legislația sovietică. De fapt, acest lucru este unul firesc, întrucât RSSM a fost o republică unională a URSS. Plecând de la aceste realități istorice incontestabile, în continuare ne vom opri la studiul legislațiilor din fostul spațiu ex-sovietic referitor la infracțiunea ce formează obiect de preocupare în prezentul studiu, urmând ca mai apoi să trecem în revistă și legislațiile penale ale altor state, acordând prioritate celor din spațiul UE.

**Conținut de bază.** În C.pen. al Federației Ruse, fapta de avort ilegal este incriminată la art. 123 cu denumirea marginală de *provocarea ilegală a întreruperii artificiale a sarcinii*. În esență fapta presupune *provocarea întreruperii artificiale a sarcinii de către o persoană care nu are studii medicale corespunzătoare profilului*. Infracțiunea se pedepsește cu amendă de până la 80 000 de ruble sau în mărimea salariului sau a altor venituri obținute în ultimele șase luni ori cu muncă obligatorie de până la 80 de ore sau cu muncă forțată

de până la 2 ani. La alin. (3) este agravată *răspunderea penală, dacă fapta a provocat după sine decesul victimei sau o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății*. În acest caz fapta se sancționează cu muncă forțată de până la 5 ani sau cu privare de libertate de până la 5 ani, în ambele cazuri cu sau fără privarea dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de până la 3 ani [5].

În C.pen. al Republicii Azerbaidjan, infracțiunea de provocare ilegală a avortului își are sediul normativ la art. 141. Textul de lege, prevede răspunderea penală pentru două modalități normative de comitere a infracțiunii. La art. 141 alin. (1) C.pen. al R. Azerbaidjan este consacrată fapta de *provocare ilegală a avortului în afara instituțiilor medicale*. Se pedepsește o asemenea faptă cu amendă în mărime de până la două sute de salarii minime sau cu privare de libertate pe un termen de până la 1 an. La art. 141 alin. (2) C.pen. al R. Azerbaidjan este incriminată fapta de *provocare ilegală a avortului de către o persoană care nu are studii medicale speciale*. Pedepsă prevăzută pentru această modalitate normativă de comitere a infracțiunii este amendă de până la 300 de salarii minime sau muncă în folosul comunității de la 80 până la 200 de ore ori muncă corecțională de până la 1 an [1, p. 163-164].

Un model similar de incriminare a avortului ilegal este consacrat în legislația penală a R. Kazahstan [2, p. 143-162].

În C. pen. al Georgiei incriminarea este situată la art. 133. Legea penală georgiană nu indică asupra modalităților normative de comitere a infracțiunii. Dispoziția de incriminare nu este una descriptivă, ci generală, cu următorul conținut legal: *avortul ilegal se pedepsește cu amendă sau muncă în folosul comunității pe un termen de până la 200 de ore ori muncă corecțională de la 1 an până la 2 ani*. Fapta este sancționată mai aspru atunci când *este comisă de o persoană anterior condamnată pentru co-*

*miterea unei asemenea fapte sau care a atras după sine pierderea capacității de reproducere sau alte urmări grave* [3].

La incriminarea avortului ilegal legiuitorul belorus face o diferențiere netă de pericol dintre avortul ilegal săvârșit de către o persoană care are studii medicale corespunzătoare profilului și avortului ilegal săvârșit de către o persoană care nu are asemenea studii. Astfel, potrivit art. 156 alin. (1) al C.pen. al Belorusiei se incriminează fapta de *provocare ilegală a avortului săvârșită de către un medic care are studii medicale corespunzătoare profilului*, iar conform alin. (2) – *provocarea ilegală a avortului de către o persoană care nu are studii medicale corespunzătoare profilului* [4, p. 222. 420].

Regimul sancționator este mai aspru pentru avortul ilegal comis de către o persoană care nu are studii medicale corespunzătoare. Astfel, fapta descrisă la art. 156 alin. (1) C. pen. al Belorusiei se sancționează cu amendă sau cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități, iar cea descrisă la alin. (2) – cu amendă sau limitarea libertății pe un termen de până la 2 ani ori privarea de libertate pe același termen cu interzicerea dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități [4, p. 222 - 223].

Un regim sancționator similar celui aplicat de legislația penală belorusă din domeniu este abordat de legislația penală a R. Kirghize (art. 116 alin. (1) C.pen.) [5], Armeniei (art. 116 C.pen.) [6, p. 169], R. Tadjikistan (art. 123 C. pen.) [7, p. 139].

În C.pen. al Bulgariei se face o diferențiere de prejudiciabilitate dintre fapta de *avort ilegal săvârșită cu consimțământul victimei și avortul ilegal săvârșită fără consimțământul acesteia*.

Potrivit textului incriminator al art. 126 alin. (1) C. pen. al Bulgariei este incriminată *fapta persoanei care cu acordului unei femei gravide provoacă decesul fătului în afara unei instituții stabili-*



te de Ministerul Sănătății sau cu încălcarea regulilor stabilite de Ministerul în cauză. Se pedepsește o asemenea faptă cu închisoare pe un termen de până la 1 an. În conformitate cu alin. (2) al aceluiași articol *dacă vinovatul care nu are studii medicale superioare, provoacă decesul fătului la două sau mai multe femei va fi pedepsit cu închisoare de până la 8 ani* [8, p. 99].

Pentru acțiunile specificate mai sus femeia nu poate fi trasă la răspunderea penală, lucru conștințit la art. 126 alin. (4) C. pen. al Bulgariei: *femeia gravidă nu poate fi supusă răspunderii penale în cazurile arătate de alineatele anterioare, nici chiar atunci când a avut rolul de instigator sau ajutor al infracțiunii* [9, p. 99].

Avortul ilegal săvârșit fără consimțământul femeii este incriminat de art. 126 alin. (5) C. pen. al Bulgariei: *dacă decesul fătului este provocat fără consimțământul femeii gravide se aplică pedeapsa privațiunii de libertate de la 3 la 8 ani. Dacă în urma săvârșirii acestor fapte survine decesul persoanei se aplică privațiune de libertate de la 5 la 12 ani* [8, p. 99-100].

Potrivit art. 468 alin. (1) C. pen. al Turciei *persoana care provoacă un avort unei femei, fără consimțământul acesteia se pedepsește cu închisoare pe un termen de la 7 la 12 ani. În conformitate cu alin. (2) al aceluiași articol persoana care fără temeiuri medicale provoacă un avort unei femei însărcinate la un termen mai mare de 10 săptămâni cu consimțământul acesteia se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani. La aceeași pedeapsă se condamnă femeia care și-a dat consimțământul pentru efectuarea avortului.* [9, p. 99].

În C. pen. al Israelului avortul ilegal este supus incriminării la art. 313 cu denumirea marginală de *Interdicția de întrerupere a sarcinii*. Potrivit textului incriminator se sancționează cu închisoare pe un termen de până la 5 ani sau cu amendă în mărime de până la 50 de mii de lire *fapta celui care în mod conștient întrerupe sarcina unei femei gravide pe calea inter-*

*venției medicale sau prin alte mijloace* [10, p. 275].

În conformitate cu §218 (1) C. pen. al Republicii Federative Germane *cel care întrerupe sarcina se pedepsește cu privire de libertate de până la 3 ani sau cu amendă. În baza alin. (2) al aceluiași articol, în cazurile deosebit de grave fapta se pedepsește cu privire de libertate pe un termen de la 6 luni până la 5 ani. Cazurile deosebit de grave au loc dacă persoana:*

1. acționează împotriva voinței persoanei gravide;

2. în mod ușuratic pune viața femeii însărcinate în pericolul provocării morții sau provocării unei vătămări grave integrității corporale [11, p. 368].

*Dacă fapta prevăzută de art. 218 (1) C. pen. este săvârșită de către femeia gravidă, atunci aceasta este supusă unei pedepse sub forma privării de libertate de până la 1 an sau cu amendă. Potrivit alin. (4) § 218a tentativa este pedepsită. Femeia însărcinată pentru tentativă de infracțiune nu este pedepsită* [11, p. 368].

Potrivit § 245 alin. (1) C. pen. al Norvegiei *persoana care întrerupe sarcina sau care contribuie la aceasta fără existența unor temeiuri legale pentru asemenea intervenții sau fără permisiunea întreruperii sarcinii date de o persoană competentă, se supune pedepsei sub forma închisorii de până la 3 ani pentru avortul criminal. În cazul săvârșirii repetate a faptei sau dacă fapta este comisă cu scopul obținerii unor profituri sau în prezența unor circumstanțe agravante, fapta se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani. Dacă un bărbat acționează fără consimțământul femeii, se aplică pedeapsa închisorii de până la 15 ani, iar dacă femeia decedează în rezultatul acestei infracțiuni, pedeapsa este închisoare de până la 21 de ani. Prevederile sus-menționate nu se aplică în privința femeii care își întrerupe singură sarcina*

§ 245 alin. (2) C. pen. al Norvegiei [12, p. 120].

În legislația penală a Olandei, incriminarea privitoare la avortul

ilegal este încorporată în art. 296 C. pen.: este pedepsită cu închisoare nu mai mare de 4 ani și 6 luni sau cu amendă de categoria a 4-a, *persoană care supune o femeie unui tratament și cunoaște sau ar trebui să cunoască în mod întemeiat că drept rezultat al acestuia sarcina poate fi întreruptă. În alineatele care urmează sunt descrise următoarele forme agravante ale infracțiunii:*

- alin. (2) fapta se pedepsește cu închisoare nu mai mare de 6 ani sau cu închisoare de categoria a 4-a, *dacă survine decesul persoanei;*

- alin. (3) fapta se pedepsește cu închisoare nu mai mare de 12 ani sau cu amendă de categoria a 5-a, *dacă acțiunea a fost săvârșită fără consimțământul femeii;*

- alin. (4) fapta se pedepsește cu închisoare ce nu depășește 15 ani sau cu amendă de categoria a 5-a, *dacă acțiunea a fost săvârșită fără consimțământul femeii și a survenit decesul acesteia* [13, p. 121].

C. pen al României incriminează *infracțiunea de întrerupere a cursului sarcinii la art. 201. Potrivit alin. (1) fapta constă în întreruperea cursului sarcinii săvârșită în vreuna din următoarele împrejurări: 1) în afara instituțiilor medicale sau a cabinetelor medicale autorizate în acest scop; 2) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate obstetrică-ginecologie și drept de liberă practică medicală în această specialitate; 3) dacă vârsta sarcinii a depășit 14 săptămâni. Fapta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni și 3 ani sau cu amendă și interzicerea unor drepturi* [14].

La alin. (2) al art. 201 C. pen. al României este pedepsită mai grav fapta de *întrerupere a cursului sarcinii, săvârșită în orice condiții, fără consimțământul femeii însărcinate, care se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi. Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) s-a cauzat femeii însărcinate o vătămare corporală, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 și interzicerea exercitării*





unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi (art. 201 alin. (3) C. pen. al României) [14].

În C. pen. al Republicii San-Marino răspunderea penală pentru infracțiunea supusă investigării este stipulată la art. 153, cu denumirea marginală de „Avort”. În conformitate cu alin. (1) al textului de lege *femeia însărcinată care încearcă să-și provoace un avort artificial, precum și orice persoană, care îi oferă ajutor în acest sens*, se pedepsește cu închisoare de categoria a 2-a. Din interpretarea gramaticală și logică a textului incriminator se poate desprinde cu ușurință ideea că componența dată de infracțiune este formal-redusă, fapta consumându-se din momentul începerii activității infracționale, nefiind obligatoriu ca sarcina să fie efectiv întreruptă. În corespundere cu art. 153 alin. (2) C. pen. al R. San-Marino, se pedepsește cu aceeași pedeapsă *persoana care încearcă să provoace un avort femeii cu vârsta mai mare de 21 de ani cu consimțământul și cu acordul conștient al acesteia* [15, p. 121].

În conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, față de săvârșirea faptelor sus-menționate se aplică pedeapsa închisorii de categoria a treia:

- dacă fapta este comisă fără consimțământul femeii;
- dacă vinovatul se îndeletnicește cu o practică ilegală sau dacă acționează în scop de profit;
- dacă în urma realizării avortului femeia însărcinată decedează sau ei i se cauzează decesul sau o daună serioasă sănătății sau integrității corporale (art. 153 alin. (3) C. pen. al R. San-Marino).

În sfârșit potrivit art. 153 alin. (4) se aplică închisoare de categoria a III-a împreună cu privarea drepturilor de categoria a IV-a, dacă vinovatul practică activitatea de medicină [15, p. 122].

În C. pen. al Lituaniei se face o deosebire graduală dintre avortul ilegal săvârșit de către o persoană care are dreptul de a efectua inter-

venții de întrerupere a sarcinii și persoane care nu au un asemenea drept. Potrivit, art. 124 alin. (1) C. pen. al Lituaniei, constituie infracțiune *fapta medicului care având dreptul de a realiza operații de avort, săvârșește o operație de avort la rugămintea pacientei în cazul contraindicației sau în afara instituțiilor medicale*. Se pedepsește o asemenea faptă cu lucrări publice sau cu interzicerea dreptului de a realiza o anumită muncă sau de a practica o anumită activitate, fie cu limitarea libertății sau cu privarea de libertate de până la 2 ani [16, p. 250-251].

La alin. (2) al aceluiași articol, este pedepsită *fapta specialistului din domeniul sănătății, care nu are dreptul de a realiza operații de avort, însă care efectuează asemenea operații la rugămintea pacientei în instituții medicale*. Această faptă se sancționează cu lucrări publice sau cu interzicerea dreptului de a realiza o anumită muncă sau de a practica o anumită activitate, fie cu limitarea libertății sau cu privarea de libertate de până la 3 ani [16, p. 250-251].

Cel mai aspru, conform art. 124 alin. (3) C. pen. al Lituaniei este pedepsită *fapta persoanei care nu are dreptul de a efectua operații de avort, întrerupe sarcina la rugămintea femeii*, pentru care se aplică pedeapsa arestului sau privarea de libertate de până la 4 ani [16, p. 151].

La art. 143 C. pen. al Lituaniei este sancționată fapta de constrângere la provocarea avortului. Astfel, constituie infracțiune fapta celui care *aplicând constrângerea fizică sau psihică constrânge o femeie la provocarea ilegală a avortului*. Fapta se pedepsește cu muncă în folosul comunității sau cu limitarea libertății, fie cu arest sau cu privarea de libertate de până la 2 ani [16, p. 151].

În conformitate cu art. 212 C. pen. al Japoniei este sancționată fapta de întrerupere a sarcinii de către femeia însărcinată: *fapta însărcinatei, care își întrerupe sarcina pe calea administrării medicamentelor sau printr-un alt mijloc*, se pedepsește cu privare de

libertate și muncă silnică fizică pe un termen de până la 1 an [17, p. 151].

La art. 213 C. pen. al Japoniei este sancționată fapta de avort cu consimțământul femeii însărcinate. Astfel, *cel ce provoacă un avort la dorința sau cu consimțământul femeii însărcinate*, se pedepsește cu privare de libertate și muncă silnică fizică pe un termen de până la 2 ani. *Dacă drept rezultat a survenit decesul sau vătămarea integrității corporale a victimei*, pedeapsa o constituie privare de libertate și muncă silnică fizică de până la 5 ani [17, p. 250-251].

O altă faptă de același gen este sancționată la art. 214 C. pen. al Japoniei și anume, provocarea avortului de către o persoană ce practică o activitate profesională specială. Astfel, *medicul, asistentă medicală, farmacistul sau o altă persoană ce comercializează medicamente, care realizează un avort cu sau fără consimțământul femeii se pedepesc cu privare de libertate însoțită de muncă silnică fizică pe un termen de la 3 la 5 ani. Dacă drept rezultat a survenit moartea acestei femei sau dacă i-a fost cauzată o vătămare a integrității corporale*, fapta se pedepsește cu privațiune de libertate însoțită de muncă silnică fizică de la 6 luni la 7 ani.

În conformitate cu art. 152 §1 C. pen. al Poloniei, *cel care cu acordul femeii îi întrerupe sarcina cu încălcarea dispozițiilor legale*, se pedepsește cu privare de libertate de până la 3 ani. Potrivit § 2 al aceluiași articol, aceeași pedeapsă se aplică și persoanei care *acordă ajutor femeii însărcinate pentru întreruperea sarcinii cu încălcarea prevederilor legale sau care o instigă la asta*. O normă incriminatoare specifică legislației penale poloneze este consacrată la § 3 al articolului sus-menționat și anume, *cel care săvârșește fapta prevăzută la § 1 sau 2, când fapta a atins capacitatea de a duce o viață în afara organismului femeii* se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 8 ani [18, p. 126].

În acord cu art. 153 § 1 C. pen. polonez, *cel care aplică violență*



în privința unei femei însărcinate sau printr-un alt mijloc și fără consimțământul ei îi întrerupe sarcina sau care prin violență sau amenințare ori pe calea înșelăciunii o aduce pe femeie la întreruperea sarcinii, se pedepsește cu priveră de libertate pe un termen de la 6 luni la 8 ani. Cel care săvârșește fapta prevăzută la §1, când fătul are *capacitatea de a duce o viață în afara organismului femeii* se pedepsește cu închisoare de la 1 la 10 ani [18, p. 126].

**Concluzii.** În lumina celor prezentate putem concluziona că avortul este incriminat în majoritatea legislațiilor studiate *supra*, cu diferențieri în ceea ce vizează sfera de incriminare, modalitățile normative și regimul sancționator aplicabil faptei.

Referitor la sfera de incriminare, în funcție de consimțământul femeii la efectuarea manoperelor abortive, studiul comparat ne oferă posibilitatea de a distinge două categorii de legislații penale:

1. legislații penale în care se incriminează doar avortul ilegal săvârșit cu acordul femeii însărcinate. Din clasa acestor legislații penale fac parte legislațiile penale din fostul spațiu ex-sovietic, în care întreruperea sarcinii fără acordul victimei este încadrată din punct de vedere juridic ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății: Federația Rusă, Belarusia, Kazahstan, R. Kirghiză, Tadjikistan, Georgia etc.

2. legislații penale în care deopotrivă, este sancționat atât avortul săvârșit cu consimțământul victimei, cât și avortul săvârșit fără consimțământul acesteia, ultimul înfățișându-se fie ca componentă tip, fie ca componentă cu circumstanță agravantă. Din rândul acestor state fac parte: Polonia, Japonia, Lituania, San-Marino, Germania, Bulgaria, România etc.

În același stoc de idei, în funcție de gradul de pedepsire a manoperelor abortive săvârșite de către însăși femeia însărcinată, legislațiile penale pot fi clasificate în două categorii:

1. legislații penale în care femeia care își provoacă întrerupe-

rea sarcinii este supusă răspunderii penale: Elveția, Japonia, San-Marino, Israel, Republica Federativă Germană, Turcia etc.;

2. legislații penale în care femeia care își provoacă întreruperea sarcinii nu este supusă răspunderii penale: Norvegia, Polonia, Lituania, România, Bulgaria, Georgia, Kirghizia, Kazahstan, Tadjikistan, Federația Rusă etc.

### Referințe bibliografice

1. Уголовный кодекс Республики Азербайджан. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2001.

2. Уголовный кодекс Республики Казахстан. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2001.

3. <http://law.edu.ru/norm/norm.asp?norm>.

4. Уголовный кодекс Республики Беларусь. Санкт-Петербург: Изд. Юридический центр, 2001.

5. [http://online.adviser.kg/Document/?link\\_id=1000871472](http://online.adviser.kg/Document/?link_id=1000871472)

6. Уголовный кодекс Республики Армении. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2002.

7. Уголовный кодекс Республики Таджикистан. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2002.

8. Уголовный кодекс Республики Болгарии. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2002.

9. Уголовный кодекс Турции. Санкт-Петербург: Изд. Юридический центр, 2003.

10. Закон об уголовном праве Израеля. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2005.

11. Уголовный кодекс Германии. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2002.

12. Уголовный кодекс Норвегии. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2003.

13. Уголовный кодекс Голландии. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2001.

14. <http://www.euroavocatura.ro/print2.php?print2=lege&idItem=1178>

15. Уголовный кодекс Республики Сан-Марино. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2001.

16. Уголовный кодекс Литовской республики. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2002.

17. Уголовный кодекс Японии. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2002.

18. Уголовный Республики Польша. Изд. Юридический центр, Санкт-Петербург, 2001.

Radion COJOCARU  
doctor în drept,  
conferențiar universitar  
(Phd, associate professor)  
radioncojocar@rambler.ru  
tel. 079402903

Alexandru CICALA  
doctorand,  
Academia de Poliție  
„Ștefan cel Mare”  
(PhD student,  
Police Academy  
„Ștefan cel Mare”)  
alexandru\_cicala@mail.ru  
tel. 078307773